

## 9.A VYRAZILA DO ZBRASLAVIC

13. 5. 2019 v 7:45 se na nádraží v Lysé nad Labem sešla 9.A, paní učitelka Petra Kubalová a paní asistentka Jana Světlá Volfová. Přišli jsme na nádraží s úsměvem „od ucha k uchu“. Pár jedinců si dokoupilo listky z Lysé do Štipoklas a na 15. 5. ze Štipoklas do Lysé a ověšení zavazadly jsme vyrazili na vlak směr Kolín. Ve vlaku jsme byli rozmístěni v několika vagónech a přes několik mobilních zařízení jsme sledovali, za jak dlouho budeme v Kolíně, abychom vůbec stihli přestoupit na vlak směr Kutná Hora. Při jízdě občas někdo přišel za paní učitelkou a paní asistentkou a hlásil zpoždění našeho vlaku a vlaku, který nás měl dovézt do Kutné Hory.

Po 58 minutách přišla zastávka Kolín. Tak jsme si pobrali svá zavazadla a běželi jsme na nástupiště č. 4, odkud měl jet náš vlak směr Kutná Hora. Během chvíle jsme už seděli v druhém vlaku. Za 9 minut jsme už ale opět vystupovali a běželi jsme na další vlak, který už jel přímo do Štipoklas. Když jsme čile vyběhli schody na nástupiště, uviděli jsme žlutý motoráček s dvěma vagóny. To je opravdu náš vlak? Ano, to je náš vlak, jel přímo do Štipoklas, tedy tam, kam jsme potřebovali. Posedali jsme si do vlaku a většina dětí se dívala z okénka. Ta krajina byla úplně jiná, než u nás „doma“. To znamenalo, že už jsme nějaký kus ujeli. Za 40 minut jsme s radostí zmáčkli tlačítko STOP. Štipoklasy jsou totiž zastávka na znamení. Blížíme se do Štipoklas, naše cesta se blíží ke konci. Zjistila jsem, že čím dál jsme se vzdalovali od Lysé, tím více se vlaky zmenšovaly.

Vlak nám zastavil ve Štipoklasech a my jsme docela unavení z těch našich těžkých zavazadel vystoupili. Paní učitelka si nás raději spočítala, jestli jsme všichni. A co myslíte? Ano, i přes několik přestupů jsme dorazili úplně všichni! Dost překvapeně jsme se rozkoukávali, protože jsme vystoupili u lesa a v dáli byla vesnička Štipoklasy, která má 145 obyvatel. V okolí Lysé kromě Byšiček takovou vesničku už ani nepotkáte. Po chvilkovém rozkoukání jsme vyrazili lesní cestou ke sportovnímu a rekreačnímu středisku Zbraslavice. Při cestě jsme se párkrát zeptali paní učitelky: „A paní učitelko, jak je to ještě daleko?“ Po chvilce si někdo vzpomněl, že má vlastně chytré mobilní zařízení a že mu toto zařízení ukáže celou mapu a vzdálenost, kterou ještě musíme zdolat. Za 17 minut jsme dorazili celí utahaní na místo. Chvilku jsme počkali na lavičce před penzionem, kde nám byly rozdány hrnečky na pitný režim. Najednou vyšla paní majitelka a řekla: „Tak pojd'te dál!“ My jsme vynesli zavazadla do posledního patra, kde nám následně byly přiděleny klíče a pokoje. Odložili jsme si naše batohy a tašky, někdo se převlékl a šli jsme se projít po areálu.

Kluci zahlédli fotbalové hřiště, tak si doběhli pro kopačky, míč a šli hrát fotbal. Holky si s paní asistentkou a paní učitelkou půjčily petanque a zahrály si pár napínavých her. Ve 12:00 jsme se celí hladoví řítili na oběd. Měli jsme hrachovou polévku a kuře s rýží. MŇAM. Taková dobrota. Po obědě jsme si chvilku odpočinuli, vybalili jsme si zbytek věcí do skříní a už jsme zase běželi ven si něco zahrát. V areálu se nacházelo i jezero, na kterém plavaly dvě krásné bílé labutě, které jsme pozorovali, fotili a snažili jsme se je přilákat. V 16:00 kluci a skupinka holek běželi do chaty, aby se mohli dívat na hokej. Ostatní hráli společenské hry na pokojích nebo ještě stále vybalovali. V 18:10 přišel čas na večeři. Měli jsme rybí filé a brambory. Po večeři jsme se celí přecpaní všichni sešli u společenských her, které byly různě rozmístěny na pokojích. **BYLA TO SRANDA.**

Po 22:00 jsme postupně začali stát fronty na sprchu. Někteří jedinci se hned po vysprchování šli uložit do postele, ostatní se teprve začínali pořádně bavit. „NOČNÍ PÁRTY“, která byla občas zkontrolována paní učitelkou a paní asistentkou.



## 14.5.

V 8:00 přišel ranní budiček. Někteří už byli vzbuzení a připravení na snídani. Někteří ale večer povídali až do noci, že se nedali ani vzbudit. Ale paní učitelka s paní asistentkou měly velikou trpělivost, a přece jenom se jim podařilo probudit všechny. Ranní ptáčata odešla na snídani a za nimi se vlekla skupina ospalých „PAŘIČŮ“.

Po snídani jsme zjistili, že už nejsme tak fit, jako jsme byli včera. Sem tam nějaká teplota, kašel, nevolnost atd... Ale my jsme se nevzdávali a vyrazili jsme na dopolední výlet. Po dvou kilometrech jsme dorazili do kouzelného městečka, které se jmenovalo Zbraslavice. Na náměstí stála veliká májka a okolo náměstí se rozprostíraly nejdůležitější obchody - pošta, železářství apod. Došli jsme si do místní samoobsluhy dokoupit nějaké pochutiny. Vyšli jsme ven a najednou přišla rychlá změna počasí. My jsme přišli vyletnění v kraťasech a mikínách a ono začínalo pršet a hodně se ochladilo. Vzali jsme nohy na ramena a pádili jsme s plnými batohy do chaty. Přišli jsme tak akorát a paní majitelka zapnula topení, to si neumíte představit, jakou jsme měli radost. Přišli jsme v čase oběda, měli jsme TEPLOU bramborovou polévku a guláš s těstovinami nebo knedlíkem (mohli jsme si vybrat, na jakou přílohu máme chuť). Celé odpoledne jsme při dešti strávili hraním společenských her, odpočíváním a léčením na chatě. V 18:10 jsme přišli opět vyhladovělí na večeři. Měli jsme kuřecí nudličky s těstovinami. Po naší poslední večeři jsme se přesunuli zpět na chatu. Někdo se vykoupal a šel spát, protože mu nebylo dobře. Ostatní teprve začínali ve vtípkování.



Okolo 22:30 přišel obrovský adrenalin.

Najednou všude tma. Vyšli jsme z pokojů a ze sprch celí rozdovádění, ale zároveň vystrašení s baterkami a mobily v ruce. Co se děje? VYPADL PROUD. Začali jsme prozkoumávat vstup do chaty a hledat číslo na paní majitelku. Nejprve jsme se jí nemohli dovolat, ale po chvíli jsme se s paní majitelkou spojili. Ta nám na místo poslala pána, který nám měl elektřinu nahodit. Pán za půl hodiny přijel. Najednou se všechna světla rozsvítila, topení začalo topit a začala opět téct teplá voda. HURÁ! Měli jsme radost, že zase svítíme, je nám teplo a máme možnost se umýt teplou vodou. Byli jsme tomuto pánovi moc vděční. Po tomto adrenalinu se někteří šli vysprchovat a uložit se do postele.

## 15.5.

Ráno probíhalo úplně stejně jako 14.5. Někdo už byl připraven na snídani, jiní však ještě spali. Po snídani jsme začali svižně balit svá zavazadla s pohonem paní učitelky a paní asistentky. V 10:00 jsme odevzdali klíče od svých pokojů, kelímky a všichni jsme se sešli v jedné klubovně, kde jsme ještě hodinu a půl pobýli. Zahráli jsme si ještě pár partií karet.

V 11:30 jsme se s tímto areálem rozloučili a šli jsme do Štipoklas na žlutý motoráček. Teď nás čekala zase cesta zpět. Motoráček nás dovezl přes několik neznámých zastávek do Kutné Hory, kde jsme přestoupili na vlak do Kolína. Po 10 minutách jsme v Kolíně přeskočili na vlak zpět do Lysé. Ve vlaku jsme společně sdíleli zážitky. Najednou přišla na řadu zastávka Lysá nad Labem. Nahromadili jsme se u dveří, abychom vystoupili. Celí znavení jsme ve 13:55 vyskočili z vlaku se zavazadly, rozloučili jsme se a pádili jsme domů.

Moc bych chtěla poděkovat personálu za výborné obědy, večeře a snídaně, paní majitelce za ochotu a pánovi, který nám dokázal znovu rozsvítit chatu při výpadku proudu.

Jedno velké poděkování patří také paní učitelce Petře Kubalové a paní asistentce Janě Světlé Volfové za dospělý dozor a všem přítomným za skvělou atmosféru. Jsem ráda, že jsme si tento třídní výlet užili a že jsme všichni dorazili v pořádku. BYLO TO FAJN. :)

Za 9.A napsala Aneta Karásková.

Fotografka: Jana Světlá Volfová







